

Polityczna dyskusja: Integracja imigrantów w system wartości

Redaktor:

- Radko Hokovský, Założyciel i prezes zarządu, szef Programu bezpieczeństwa wewnętrznego, European Values Think-Tank

Współtwórcy:

- Jan Stehlík, Koordynator i analityk Programu bezpieczeństwa wewnętrznego, European Values Think-Tank
- Marek Degro, Dyrektor, Anton Tunega fundacja
- Aleksandra Rybinska, Instytut Warszawski
- Bianka Speidl, Senior Researcher, Instytut badania migracji

Recenzenci:

- Arndt Künnecke, Profesor prawa, Federal University of Applied Administrative Sciences, Niemcy
- Harald Christian Scheu, Profesor prawa, Charles University, Republika Czeska

Program bezpieczeństwa wewnętrznego jest odpowiedzią na niepokojące zjawiska, takie jak rozprzestrzenianie się islamskiego ekstremizmu, masowa migracja i problemy z integracją muzułmańskiej ludności w Europie. Program bezpieczeństwa wewnętrznego koncentruje się na zwalczaniu ekstremizmu i walce z terroryzmem, zaostrzeniu polityki migracyjnej i bardziej skutecznej polityce integracyjnej.

This study has been conducted thanks to the funding of the International Visegrad Fund. The International Visegrad Fund assumes no responsibility for facts or opinions expressed in this publication or any subsequent use of the information contained therein. Sole responsibility lies on the Centre Confident Czechia and on the consortium of authors of the publication.

W tym dokumencie dyskusyjnym przedstawiono możliwy kierunek poprawy polityki integracyjnej w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Pierwszy argument to jest, że istnieje potrzeba zmiany obecnego podejścia do integracji imigrantów z powodu niezadowolających wyników, jakie polityka ta wypracowała w ciągu ostatnich dziesięcioleci. Po drugie, sugeruje trzy różne poziomy integracji, które należy zmienić. Po trzecie, określa to "system wartości" dla integracji, a na koniec w dokumencie przedstawiono także zalecenia dotyczące praktycznych środków politycznych, które należy wdrożyć. Ogólnie rzecz biorąc, ten dokument do dyskusji jest raczej zarysem nowego podejścia niż ostateczny plan reform. Podczas gdy nowa ogromna fala nielegalnych imigrantów, którzy przybyli do Europy od 2015 roku głównie jako osoby ubiegające się o azyl, podkreślają potrzebę skutecznej polityki integracyjnej, ten dokument dotyczy przede wszystkim legalnej imigracji, która może być w pełni regulowana na wszystkich etapach (czas przed imigracją, procedura imigracyjna, proces integracji). Jednak poniższe środki powinny być stosowane również w odniesieniu do osób ubiegających się o azyl i uchodźców, jeżeli jest to prawnie możliwe.

1. Waznosc poprawienia lub reformy polityki integracyjnej w państwach członkowskich UE

Wiele krajów Europy Zachodniej ma nie udany system integracji imigrantów i rodzin, o czym świadczą różnorodne zjawiska, takie jak segregacja mieszkaniowa, wykluczenie społeczno-ekonomiczne, przestępczość i radykalizacja. Zjawiska te same w sobie są negatywne, ponieważ zakłócają spójność społeczną, wywołują również napięcia i konflikty między społeczeństwami, które z kolei prowadzą do polaryzacji politycznej, zwiększając ryzyko niestabilności politycznej. Brak zapewnienia pomyślnej integracji imigrantów stwarza zatem nie tylko ryzyko dla porządku publicznego i bezpieczeństwa, ale również zagraża systemowi politycznemu.

Pomimo wyjątkowych przykładów udanej integracji, problemy z integracją są charakterystyczne szczególnie dla znacznej części populacji muzułmańskiej, w tym jej drugiej, trzeciej, a nawet czwartej generacji. Biorąc pod uwagę fakt, że imigracja do Europy z Afryki i Bliskiego Wschodu prawdopodobnie nie zmniejszy się w przyszłości, konieczne jest zbadanie sposobów ulepszenia systemu integracji.

Wiele państw europejskich, takich jak Niemcy, jest od dziesięcioleci krajem imigracyjnym, ale dopiero niedawno uznało ten fakt otwarcie i przyjęło nowe prawa, ustawy dotyczące integracji imigrantów. Często postrzega się rozłąkę między imigracją a polityką integracyjną w wyniku sprzecznych interesów państwa. Podczas gdy polityka gospodarcza może wymagać w pewnych okresach szybkiej i elastycznej podaży siły roboczej z zagranicy, polityka integracyjna wymaga rygorystycznej weryfikacji i uwarunkowań wobec nowo przybyłych. Znalezienie funkcjonującej i zrównoważonej równowagi między potrzebami gospodarki z jednej strony, a społeczeństwem z drugiej strony było dużym wyzwaniem dla krajów europejskich.

2. Poziomy integracji imigrantów

W przypadku każdej empirycznie opartej dyskusji (unikającej uprzedzeń ideologicznych lub politycznych) na temat poprawy polityk integracyjnych należy gromadzić i analizować mierzalne dane dotyczące integracji. Podczas gdy integracja rozumiana jest jako dwukierunkowy proces obejmujący zarówno imigrantów, jak i społeczeństwo przyjmujące, istnieją aspekty integracji, w których pełna asymilacja ze strony imigrantów jest niezbędna dla trwałej spójności społeczeństwa.

Podstawową odpowiedzialnością państwa wobec obywateli jest upewnienie się, że imigracja nie prowadzi do niezamierzonych negatywnych konsekwencji dla społeczeństwa. Dlatego państwo może i musi wykonywać swoje prawo do posiadania imigrantów do wyższych standardów niż obywatele, aby zapobiec niepowodzeniu integracji. Zasadą powinno być jasne, że interes publiczny i potrzeby społeczeństwa przyjmującego zawsze mają pierwszeństwo przed prawami, interesami i preferencjami imigracji osób niebędących obywatelami.

Pełna i trwała integracja nie wymaga asymilacji we wszystkich aspektach życia imigrantów. W niniejszym dokumencie argumentuje się, że należy rozważyć trzy poziomy integracji ze społeczeństwem przyjmującym:

wyraz zewnętrzny: kostiumy, kuchnia, wydarzenia kulturalne itd. - o ile nie jest to sprzeczne z prawem i porządkiem publicznym kraju przyjmującego, nie musi być regulowane

wyniki społeczno-gospodarcze: język, wykształcenie, zatrudnienie - pewien poziom indywidualnych wyników stanowi konieczny, ale niewystarczający warunek wstępny udanej integracji

normy społeczne i podstawowe wartości: stosunek do systemu społecznego i politycznego - nie jest to zwykła integracja, ale konieczna jest świadoma asymilacja do systemu wartości kraju goszczącego

Chociaż pojęcie asymilacja może być dla niektórych niewygodne, dobrze ujmuje fakt, że pomyślna i trwała integracja w społeczeństwie przyjmującym nie wystarcza jedynie do osiągnięć społeczno-ekonomicznych, ale wymaga przyjęcia i internalizacji zestawu pewnych norm społecznych i wartości, które raczej poprą, a następnie zaprzeczą system społeczny i polityczny kraju przyjmującego, tj. "system wartości".

3. "System wartości"

Podczas gdy niektóre wskaźniki integracji w systemie społeczno-gospodarczym zostały opracowane i zmierzone, asymilacja do systemu wartości nie jest jeszcze jasno zdefiniowana i praktycznie stosowana. Brak asymilacji do systemu wartości powoduje radykalizację ekstremistycznych poglądów społeczno-politycznych, a także brutalnego ekstremizmu, obecnie najczęściej przedstawionego przez islamski ekstremizm.

System wartości w przypadku zachodniej liberalnej demokracji, tj. Demokratycznego państwa opartego na rządach prawa i ochronie praw politycznych i ludzkich jednostek, opiera się przede wszystkim na wartościach wolności jednostki, godności ludzkiej i równości wobec prawa. System wartości liberalnego państwa demokratycznego należy również zdefiniować negatywnie, ponieważ wiemy, jakie są jego alternatywy (systemy autorytarne, dyktatorskie, totalitarne, teokratyczne itp.).

Brak internalizacji lub przynajmniej publicznego respektowania tych podstawowych wartości jako podstawowych i podstawowych zasad porządku społecznego społeczeństwa przyjmującego prowadzi do radykalizacji i biernego lub aktywnego wspierania ekstremistycznych poglądów i działań.

Jest rzeczą oczywistą, że znacząca mniejszość samych obywateli odrzuca system wartości własnego kraju. Jest to oczywiste i być może rosnące wyzwanie dla liberalnych demokracji, któremu należy przeciwdziałać poprzez politykę przeciwdziałania ekstremizmowi i edukację obywatelską, iz pewnością nie jest argumentem przeciwko wzmożonym wysiłkom na rzecz asymilacji imigrantów w systemie wartości.

4. Ułatwienie i egzekwowanie asymilacji w systemie wartości

Po pierwsze, system wartości państwa przyjmującego powinien być jasno i wyraźnie przekazany potencjalnym imigrantom. Taka komunikacja powinna mieć miejsce na początku procesu imigracji, już w kraju pochodzenia. Dotyczy to oczywiście uregulowanej migracji i przesiedleń.

Imigranci powinni być nie tylko wykształceni i przetestowani w oparciu o znajomość systemu wartości, ale powinni być zobowiązani do przyjęcia tych wartości jako warunku wstępnego dla statusu rezydenta długoterminowego i obywatelstwa. Nieprzestrzeganie tych wartości powinno skutkować sankcjami i ostatecznie zakończeniem statusu rezydenta. Wśród sankcji może być również zmniejszenie świadczeń socjalnych, nieprzedłużenie zezwoleń na pobyt, grzywny, środki ochrony dzieci niezintegrowanych rodziców, zniesienie obywatelstwa w przypadku podwójnego obywatelstwa i wydalenie.

Cudzoziemcy ubiegający się o status rezydenta lub obywatelstwo mogą zostać pociągnięci do wyższych standardów niż obywatele, ponieważ ani imigracja, ani nabycie nowego obywatelstwa nie jest prawem automatycznym. Należy rozważyć przeprowadzenie testów psychologicznych ujawniających potencjał wnioskodawców do integracji ze społeczeństwem przyjmującym po zatrudnieniu w przedsiębiorstwach.

W każdym razie imigranci powinni podlegać rygorystycznemu monitorowaniu i ocenie podczas procesu integracji, aby szybko wykryć oznaki braku integracji, takie jak mowa nienawiści wobec innych grup, zazwyczaj antysemityzm, propagacja aktów terrorystycznych itp.

Na przykład są to, drobne przestępstwa, a także przynależność do grup ekstremistycznych można uznać za niepowodzenie przyswojenia się do systemu wartości i takie coś ma być odpowiednio usankcjonowane. Należy jednak zachować test proporcjonalności i unikać nadmiernego wtargnięcia w życie imigrantów.

Centrum SEBEVĚDOMÉ ČESKO z.ú.

Na baště sv. Jiří 260/11, CZ-160 00 Praha 6 – Hradčany

www.sebevedome-cesko.cz